

uitspraak

Uitspraak d.d. 28 oktober 2020 ex art. 5.6.1 Tuchtreglement Bancaire Sector

Melding: 4453

DE ALGEMEEN DIRECTEUR,
benoemd door de Stichting Tuchtrect Banken,
KLAGER,
gemachtigden: mr. H.D. Coumou en mr. M. Bijleveld,

tegen

de heer [verweerder],
voorheen werkzaam bij [bank],
VERWEERDER.

1. Het verloop van de procedure

1.1. Op 22 januari 2020 is namens [bank] (hierna: de bank) een melding gedaan bij Stichting Tuchtrect Banken (hierna: STB). Deze melding heeft betrekking op verweerder, voorheen werkzaam bij de bank.

1.2. Klager heeft naar aanleiding van voornoemde melding een onderzoek ingesteld. Verweerder heeft op 22 maart 2020 schriftelijk gereageerd op de inhoud van de melding van de klager. Het klachtrapport dat naar aanleiding van het onderzoek is opgesteld, is bij brief van 15 mei 2020 bij de secretaris van de tuchtcommissie ingediend.

1.3. Bij brief van 20 juni 2020 is verweerder door de secretaris opgeroepen voor de zitting van 16 september 2020. Ook klager is opgeroepen voor deze zitting.

1.4. Op de zitting van 16 september 2020 heeft de tuchtcommissie de zaak behandeld. Op deze zitting zijn de gemachtigden van klager verschenen. Verweerder is niet verschenen.

1.5. Klager heeft op de zitting het in het klaagschrift ingenomen standpunt nader toegelicht aan de hand van een pleitnota die bij de stukken is gevoegd.

2. De vaststaande feiten

Op grond van de inhoud van de gedingstukken en aan de hand van het verhandelde ter zitting stelt de tuchtcommissie het volgende vast.

2.1. Verweerder is sinds 3 juli 2017 via een uitzendbureau werkzaam geweest bij de bank en sinds 1 augustus 2019 in vaste dienst, laatstelijk als Adviseur dagelijkse bankzaken. De bank heeft op 24 oktober 2019 verweerder op staande voet ontslagen.

2.2. Verweerder heeft op 27 oktober 2017 de bankierseed als bedoeld in de Regeling eed of belofte financiële sector 2015 afgelegd, en daarbij tevens verklaard zich te houden aan de

Gedragsregels Bancaire Sector en de handhaving van die gedragsregels op de wijze als uiteengezet in het Tuchtreglement Bancaire Sector te erkennen.

2.3. Verweerder heeft in de periode van december 2018 tot en met september 2019 door middel van kleine klantvergoedingen geldbedragen overgeboekt aan derden. Het gaat om in totaal 56 kleine klantvergoedingen met een totaalbedrag van € 24.865.

2.4. Uit het door de bank uitgevoerde onderzoek is gebleken dat tussen verweerder en de begunstigen van de kleine klantvergoedingen een niet-zakelijke relatie bestond. Verweerder heeft onder meer een betaling van € 500 gedaan op de rekening van zijn vriendin, met daarbij de vermelding van een andere naam. In [banksysteem], een systeem van de bank, heeft verweerder opgemerkt: “Mevrouw [persoon] (tuchtcommissie: vriendin van verweerder) had met haar goldcard 2x een vrij groot bedrag opgenomen, om dat te storten op haar [bank] rekening. Aanzuiveren van een limiet. Nu kwam het versnipperd uit de machine. (..) Nu heb ik dit eerder meegemaakt en toen deden we een kvk en zelf afgeboekt via de [bankrekening]. Na overleg gaan we dat nu weer doen”.

2.5. Op 6 maart en 18 april 2019 heeft verweerder twee betalingen gedaan van € 425 en € 375 op een rekening van de [bank] die op naam staat van verweerder en zijn vriendin. Verweerder heeft hierover verklaard dat dit een vergoeding was voor parkeerkosten van zijn vriendin en dat de kosten hiervan € 37,50 respectievelijk € 42,50 bedroegen. Door een fout van verweerder in [banksysteem] zijn andere bedragen overgemaakt. Verder is bij een betaling van een klantvergoeding aan een privé relatie van verweerder als reden vermeld dat het ging om een cashback betaling voor een afgesloten verzekering terwijl deze privé relatie geen verzekering had afgesloten. Ook zijn ten onrechte bedragen uitgekeerd aan personen en een bedrijf die betrokken waren bij een verbouwing in de woning van verweerder. De omschrijvingen bij deze vergoedingen waren niet in overeenstemming met de waarheid.

2.6. De bank is door middel van een vaststellingsovereenkomst een betalingsregeling met verweerder overeengekomen. Uit de betalingsregeling volgt dat de bank schade heeft geleden tot een bedrag van € 24.865. De bank is akkoord gegaan met een terugbetaling door verweerder van een bedrag van € 15.000 in drie termijnen ter finale kwijting.

2.7. De bank heeft de gegevens van verweerder voor een periode van acht jaar in het Incidentenregister en het Externe Verwijzingsregister opgenomen.

3. De klacht en de standpunten van partijen

3.1. De klacht houdt in dat verweerder heeft gehandeld in strijd met de gedragsregels 1, 4, 6 en 7 van de Gedragsregels Bancaire Sector. Klager heeft de tuchtcommissie in overweging gegeven aan verweerder een beroepsverbod voor de duur van 18 maanden op te leggen.

3.2. Verweerder heeft in een email van 22 maart 2020 vermeld dat hij - samengevat - vindt dat sprake is van een eenzijdig dossier, dat hij spijt heeft betuigd en dat een betalingsregeling is overeengekomen. Het dossier is maanden eerder door advocaten afgerond en de melding had maanden eerder gedaan moeten worden. Verweerder wijst op de melding in het EVA-register voor een periode van acht jaar.

4. De gronden van de uitspraak

4.1. De tuchtcommissie beoordeelt of het handelen van verweerder in strijd is met Gedragsregels Bancaire Sector. In deze gedragscode staat, voor zover hier relevant, het volgende vermeld:

1. De bankmedewerker werkt integer en zorgvuldig.
4. De bankmedewerker houdt zich aan de wet en andere regels die voor het werk bij de bank gelden.
6. De bankmedewerker is open en eerlijk over zijn of haar gedrag en kent zijn of haar verantwoordelijkheid voor de samenleving.
7. De bankmedewerker draagt bij aan het vertrouwen van de samenleving in de bank.

4.2. De tuchtcommissie is van oordeel dat verweerder de gedragsregels heeft overtreden door geldbedragen over te (laten) maken aan derden, terwijl zij geen recht hadden op een kleine kantvergoeding.

4.3. Verweerder heeft daarbij zijn bevoegdheden als bankmedewerker om dergelijke klantvergoedingen uit te keren aan klanten – mits daarvoor een geldige (zakelijke) aanleiding voor geldt – misbruikt om anderen en zichzelf (via anderen) te verrijken. Hij heeft bij de overboekingen onjuiste omschrijvingen in het banksysteem vermeld om de werkelijke reden van deze overboekingen te verdoezelen.

4.4. Verweerder heeft naar het oordeel van de tuchtcommissie met zijn handelen de gedragsregels 1, 4, 6 en 7 van de Gedragscode, behorende bij de Bankierseed geschonden. De klacht is daarom gegrond.

4.5. Bij het bepalen van de aard en de eventuele duur van de maatregel heeft de tuchtcommissie in het nadeel van de verweerder meegewogen dat hij aanvankelijk geen enkele blijk van inzicht in het kwalijke van zijn handelen heeft gegeven. Verweerder bleef in de gesprekken bij de bank volhouden dat er zakelijke en dus geldige redenen zijn geweest voor de overboekingen. Verweerder is niet verschenen op de zitting en heeft geen verantwoordelijkheid genomen voor zijn handelen. Voorts weegt de tuchtcommissie de lange duur van de tuchtrechtelijke verwijtbare handelingen mee. Dit alles leidt tot de hierna volgende beslissing.

5. De uitspraak

De tuchtcommissie:

verklaart de klacht **gegrond**;

legt aan verweerder de aanwijzing op dat hij gedurende een periode van **achttien maanden** niet werkzaam mag zijn in de bancaire sector.

Aldus beslist door mr. A.P.M. van Rijn, voorzitter, prof. dr. A.J.C.C.M. Loonen en M.W. Scholten, in aanwezigheid van mr. C. Ihataren, secretaris.

voorzitter

secretaris

Deze uitspraak is aan partijen verzonden op 28 oktober 2020.

Ingevolge artikel 6.4.1 e.v. Tuchtreglement Bancaire Sector kunnen verweerder en klager binnen één maand na verzending van de uitspraak daarvan hoger beroep aantekenen door het indienen van een beroepschrift bij de commissie van beroep.